

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 kwietnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że M. W. (1) z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj.: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 sierpnia 2014 r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, że na podstawie przedłożonego materiału w trakcie kontroli uznano, że zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych w tym do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego przy braku dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej dotyczyło zamierzonego krótkotrwałego prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, a w konsekwencji zamiaru wyłudzenia świadczeń z ubezpieczenia społecznego w związku z ciążą. (decyzja k.2 – 4 akt ZUS)

Od powyższej decyzji ubezpieczona M. W. (1) reprezentowana przez pełnomocnika adwokata E. Ś. odwołanie złożyła do Sądu Okręgowego w Łodzi w dniu 27 maja 2015 r. wnosząc o jej zmianę i ustalenie, że wnioskodawczyni od dnia 1 sierpnia 2014 r. podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. W uzasadnieniu skarżąca wskazała, że przedmiotem tej działalności jest świadczenie usług weterynaryjnych oraz sprzedaż internetowa artykułów dla psów i kotów. Wnioskodawczyni posiada wymagane wykształcenie i udokumentowane kwalifikacje zawodowe jest technikiem weterynaryjnym. Do pomocy zatrudniła na podstawie umowy zlecenia swoją siostrę A. W.. Działalność gospodarcza była przez wnioskodawczynię faktycznie prowadzona i stanowiła dla niej źródło przychodów. Fakt, że była w ciąży nie stanowił żadnej przeszkody ani do rozpoczęcia, ani do kontynuowania tej działalności (odwołanie k. 2 – 5)

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wywodząc jak w zaskarżonej decyzji. (odpowiedź na odwołanie k. 8 – 9 verte)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny :

M. W. (1) z zawodu jest technikiem weterynaryjnym.

W okresie od 07 lipca 2011 roku do 07 lipca 2012 roku wnioskodawczyni pracowała na zasadzie wolontariatu w Klinice (...) w Ł. oraz w okresie od 05 listopada 2012 roku do 25 czerwca 2014 roku jako referent d.s. sprzedaży produktów bankowych w firmie (...) na podstawie umowy o pracę (; zeznania wnioskodawczyni).

W dniu 1 sierpnia 2014 roku M. W. (1) dokonała wpisu do ewidencji działalności gospodarczej zgłoszonej przez nią pozarolniczej działalności gospodarczej pod nazwą (...) w zakresie działalności weterynaryjnej (wydruk z (...) akt ZUS). Przedmiotem działalności jest świadczenie usług weterynaryjnych u klienta oraz sprzedaż internetowa artykułów dla psów i kotów.

W dniu 7 sierpnia 2014 r. M. W. (1) dokonała zgłoszenia siebie od dnia 1 sierpnia 2014 r. jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, to jest emerytalnego, rentowych i wypadkowego, oraz do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. (druk (...) k. 109 akt ZUS)

Wnioskodawczyni w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej udzielała porad weterynaryjnych za które wystawiała rachunki. W sierpniu 2014 roku sprawowała opiekę nad psami J. Ś., który otrzymał namiary na wnioskodawczynię od kolegi z pracy. Wnioskodawczyni przyjechała do klienta autobusem na wizytę domową zgodnie z jego oczekiwaniami. Wystawiła rachunek za wizytę. W okresie od wakacji 2014 roku wnioskodawczyni sprawowała opiekę nad psami i kotem M. W. (2) . Była to fachowa opieka polegała na poradzcie odnośnie przygotowania zwierząt na urodzenie dziecka. Wystawiony został rachunek za wizytę. We wrześniu 2014 roku wnioskodawczyni przeprowadzała badania ogólne psa M. K.. Otrzymała ona namiary na wnioskodawczynię z ogłoszenia rozwieszonego na osiedlu. M. K. zależało aby badanie było przeprowadzone wieczorem. Wnioskodawczyni przyjechała do domu M. K., przywiozła ze sobą tabletkę na odrobaczenie. M. K. otrzymała do wnioskodawczyni rachunek.

Wnioskodawczynie zajmowała się leczeniem kota K. B.. Namiary na wnioskodawczynię K. B. otrzymał z ogłoszenia wywieszonego na ulicy. Kot bał się podróży i zmiany miejsca i dlatego K. B. zdecydował się na wizytę domową. Wnioskodawczynie wystawiła rachunki za opiekę i badanie kota. Nie interesował się tym czy wnioskodawczynie ma gabinet. W okresie końca października, początku listopada 2014 roku E. S. wracając do domu znalazła ogłoszenie o wykonywaniu usług weterynaryjnych z zamieszczonym nr telefonu. E. S. ustaliła z wnioskodawczynią wizytę domową w celu zbadania jej kota. Wnioskodawczynie udzieliła porady dotyczącej żywienia kota. E. S. była zadowolona z wizyty. Wnioskodawczynie zaproponowała karmę specjalistyczną dla kotów wskazując aby nie łączyć jej z innymi rodzajami pożywienia (zeznania świadków k. 148 – 150- J. Ś. 00:25:33, M. W. (2) 00:29:53, M. K. 00:12:24, K. B. 00:15:48, E. S. 00:19:39). Wnioskodawczynie poza udzielaniem porad w ramach swych wizyt sprzedaje karmy, zabawki dla zwierząt w ramach sprzedaży internetowej (zeznania świadka A. W. 00:33:38).

Wnioskodawczynie miała plany odnośnie rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej kiedy pracowała na zasadzie wolontariatu w klinice weterynaryjnej. Nawiązała kontakt z lekarzami weterynarii, interesowała się dotacjami z unii. Skończyła kurs by podnieść kwalifikacje z zakresu zajmowania się zwierzętami. Jeździła na seminaria dotyczące szkoleń zwierząt. Wnioskodawczynie wiąże swoją przyszłość z zajmowaniem się zwierzętami. To, że działalność się nie rozwinęła wynika z tego, że wnioskodawczynie była w ciąży. Plany odnośnie kursu fizjoterapii przesunęła w czasie. Nie zwiesiła swej działalności jak poszła na zwolnienie (zeznania wnioskodawczynie 01:03:44 k. 150; zeznania świadka I. W. 00:44:17 k.149; zeznania świadka T. W. 00:56:01, k. 149 – 150).

Od dnia 7 listopada 2014 roku wnioskodawczynie zatrudniła w firmie na podstawie umowy zlecenia swoją siostrę A. W. z wynagrodzeniem w wysokości 200 złotych. A. W. zajmuje się głównie internetową obsługą firmy i sprzedażą. Ubezpieczona potrzebowała osoby, która pomoże jej w prowadzeniu firmy (zeznania świadka A. W. 00:33:38, T. W. 00:56:01).

Od dnia 6 listopada 2014 r. wnioskodawczynie stała się niezdolna do pracy z powodu choroby w okresie ciąży do dnia porodu w dniu 06 lutego 2015 roku. Następnie wniosła o zasiłek macierzyński w związku z urodzeniem dziecka, dodatkowy zasiłek macierzyński i zasiłek rodzicielski na łączny okres od 06 lutego 2015 roku do 04 lutego 2016 roku. Z dokumentacji lekarskiej wynika, że wnioskodawczynie w czasie ciąży początkowo czuła się dobrze. W okresie od 23 sierpnia 2014 roku do 26 sierpnia 2014 roku przebywała w Oddziale Położniczo – Ginekologicznym Szpitala im. (...) w Ł.. Rozpoznano u wnioskodawczynie poronienie zagrażające. Następnie w okresie od 18 grudnia 2014 roku do 20 grudnia 2014 roku kiedy rozpoznano u niej poród przedwczesny zagrażający i w okresie od 22 stycznia 2015 roku do 9 lutego 2015 roku (karty informacyjne leczenia szpitalnego).

Po urodzeniu dziecka wnioskodawczynie nie zawiesiła działalności gospodarczej. Zatrudniła do pomocy na podstawie umowy zlecenia siostrę A. W. (zeznania świadka T. W. k. 149 – 150).

Wnioskodawczynie podejmuje dalsze działania, które mają na celu rozwój firmy w postaci ubiegania się o dofinansowanie z Funduszy (...). W dniu 1 czerwca 2015 roku wnioskodawczynie zwróciła się do Urzędu Marszałkowskiego o wskazanie ewentualnych możliwości i warunków uzyskania dofinansowania (wydruki z onet. poczta).

Wnioskodawczynie zadeklarowała podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzonej działalności. Płaciła 5 700,00 zł składek. Nie skorzystała z preferencyjnych składek, ponieważ założyła sobie pewien dochód (odpowiedź organu rentowego na odwołanie – k. 8 – 9).

Na skutek przeprowadzonej przez organ rentowy kontroli u płatnika (...) decyzją z dnia 24 kwietnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że M. W. (1) z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj.: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 sierpnia 2014 roku (decyzja k. 2- 4 akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności o dokumenty zawarte w aktach sprawy oraz w załączonych do akt sprawy aktach ZUS z przebiegu kontroli w firmie (...), Sąd przypisał przymiot wiarygodności zeznaniom świadków, wnioskodawczyni na okoliczność faktycznego prowadzenia przez wnioskodawczynię pozarolniczej działalności gospodarczej od dnia 1 sierpnia 2014 roku, gdyż znajdują one poparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym. Zeznaniami świadków na okoliczność prowadzonej przez wnioskodawczynię działalności gospodarczej Sąd dał wiarę. Na podkreślenie zasługuje okoliczność, iż świadkowie to poza siostrą, matką i ojcem osoby obce dla wnioskodawczyni. Za wykonaną usługę wnioskodawczyni wystawiała rachunki. Wykazano formę płatności gotówką. Powyższe dowody potwierdzają faktyczne podjęcie działalności gospodarczej przez wnioskodawczynię od dnia 1 sierpnia 2014 r. i nie zostały zasadnie podważone przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w toku procesu.

ZUS nie podważył dokumentacji medycznej z której wynika, że problemy zdrowotne wnioskodawczyni rozpoczęły się pod koniec sierpnia 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych, odwołanie wnioskodawczyni M. W. (1) jest zasadne.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 5 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2007 r., Nr 11, poz. 7, ze zm.) osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

W myśl art. 8 ust. 6 pkt. 1 ustawy systemowej za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Okres podlegania obowiązkowi ubezpieczeń określa przepis art. 13 pkt. 4 cytowanego aktu prawnego zgodnie, z którym osoby prowadzące pozarolniczą działalność obowiązkowo podlegają ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Należy wskazać, że w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, ze zm.) istotą działalności gospodarczej jest jej prowadzenie w sposób ciągły i zorganizowany, na własny rachunek i ryzyko. Obowiązująca od dnia 21 sierpnia 2004 r. ustawa o swobodzie działalności gospodarczej z dnia 2 lipca 2004 r. (t. j. Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, ze zm.), która zastąpiła ustawę z 1999 r., w art. 2 działalność gospodarczą zdefiniowała w sposób tożsamy.

Czasowe granice prowadzenia działalności gospodarczej oraz podlegania z tego tytułu obowiązkowi ubezpieczenia społecznego wyznacza wpis do ewidencji działalności gospodarczej. Istnienie wpisu do ewidencji wprawdzie nie przesądza o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej, jednakże wpis ten prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji, która nie zgłosiła zawiadomienia o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, jest traktowana jako prowadząca taką działalność. Domniemanie to może być obalone w drodze przeprowadzenia przeciwdowodu, który obciąża stronę twierdzącą o faktach przeciwnych twierdzeniom wynikającym z domniemania. Do sfery ustaleń faktycznych należy czy działalność gospodarcza rzeczywiście jest wykonywana, czy też zaprzestano jej prowadzenia, co powoduje wyłączenie z obowiązku ubezpieczenia. Obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność - w tym działalność gospodarczą - wynika bowiem z faktycznego prowadzenia tej działalności.

Przekładając powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że wnioskodawczyni M. W. (1) wykazała, że od dnia 1 sierpnia 2014 r. faktycznie prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą.

Wnioskodawczyni w okresie od sierpnia 2014 roku w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej udzielała porad weterynaryjnych, prowadziła leczenie zwierząt za które wystawiała rachunki. Posiada odpowiednie kwalifikacje predestynujące ją do wykonywania swojej pracy.

Wnioskodawczyni zatrudniła siostrę A. W. , by ta pomagała jej w prowadzeniu firmy. Do listopada 2014 roku stan zdrowia pozwalał jej na osobiste wykonywanie działalności co w świetle zeznań świadków wnioskodawczyni czyniła. Następnie zatrudniła siostrę by ta udzieliła jej pomocy w prowadzeniu firmy. Dowodzi to tego, że wnioskodawczyni faktycznie prowadziła działalność gospodarczą i miała zamiar prowadzić działalność gospodarczą podlegającą ubezpieczeniu. Potwierdzeniem tego jest także to, że działalność tą kontynuuje.

Po urodzeniu dziecka wnioskodawczyni nadal prowadzi działalność gospodarczą. Przy czym na podkreślenie zasługuje okoliczność, że w przeciwieństwie do stosunku pracy przy prowadzeniu działalności gospodarczej brak jest obowiązku osobistego jej wykonywania. Dlatego też dopuszczalne jest, by wnioskodawczyni przy prowadzeniu działalności korzystała z pomocy siostry.

Wnioskodawczyni zadeklarowała podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w wysokości 5 700,00 złotych.

W świetle wskazanych okoliczności przyjąć należy zgodnie z twierdzeniem ubezpieczonej, że od dnia 1 sierpnia 2014 r. rzeczywiście wykonywała ona pozarolniczą działalność gospodarczą, co wywołuje skutki także w zakresie świadczeń z ubezpieczenia społecznego wynikających z obowiązku ubezpieczenia. Tym samym z uwagi na powyższe wnioskodawczyni podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, to jest emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu jej prowadzenia.

Zgodnie z treścią art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 ze zmianami) płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

W myśl art. 18 ust. 8 przytoczonej ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy.

Według art. 19 ust. 1. ustawy systemowej roczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób, o których mowa w art. 6 i 7, w danym roku kalendarzowym nie może być wyższa od kwoty odpowiadającej trzydziestokrotności prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok kalendarzowy, określonego w ustawie budżetowej, ustawie o prowizorium budżetowym lub ich projektach, jeżeli odpowiednie ustawy nie zostały uchwalone - z zastrzeżeniem ust. 2 i 9.

W świetle art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3.

2. Przy ustalaniu podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe nie stosuje się ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1.

3. Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe osób, które ubezpieczeniu chorobowemu podlegają dobrowolnie, nie może przekraczać miesięcznie 250% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 19 ust. 10. Według art. 19 ust.10 Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego ogłasza w Dzienniku

Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" do końca poprzedniego roku kalendarzowego, w drodze obwieszczenia, kwotę ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składki, o której mowa w ust. 1, oraz przyjętą do jej ustalenia kwotę prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia.

W 2014 r. przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej wyniosło 3.783,46zł.

Stosownie zaś do treści art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jedn. Dz. U. Nr 77, poz. 512 ze zmianami), osobom tym, w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą.

Natomiast, jak stanowi art. 4 w ust 1 i 2 ustawy zasiłkowej, ubezpieczony podlegający obowiązkowo ubezpieczeniu nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego.

W niniejszej sprawie odwołująca się – M. W. (1) prowadziła od dnia 1 sierpnia 2014 r. działalność gospodarczą, która stanowiła stosowną podstawę do zastosowania w/w regulacji i przyjęcia, iż uzyskała ona prawo do świadczeń określonych w ustawie zasiłkowej.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie jest bowiem uprawniony do kwestionowania kwoty zadeklarowanej przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność jako podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, jeżeli mieści się ona w granicach określonych ustawą z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.)(por. uchwała SN z 21.04.2010 r., OSNP 2010/21-22/267, LEX nr 575822)

Zadeklarowana zaś przez ubezpieczoną kwota jako podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, to jest 5 700 złotych mieści się w granicach określonych ustawą z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji.